

La fera ferotge · Ovidi Montllor

Sol Per ordre de l'Alcalde es fa saber a tothom
Re La Re que una fera ferotge del parc s'escaparà
Sol es prega a les senyores compren força aliments
Re La Re i no surten de casa fins que torne el bon temps.

Do Re Tot el que tinga cotxe que fota el camp corrent,
lam Re i se'n vaja a la platja, a la torre o als hotels.

L'Alcalde s'encarrega, fent ús dels seus poders,
de la fera ferotge deixar-la sense dents
el que això no compleixca que no es queixi després
si per culpa la fera ell rep algun torment.

Jo que no tinc ni casa, ni cotxe, ni un carret
em vaig trobar aquell dia la fera en el carrer.

Tremolant i mig mort: -Ai Déu, redéu, la fera!
I en veure'm tan fotut em va dir molt planera:
-Xicot, per què tremoles? Jo no te'n menjaré.
-I doncs, per què t'escapes del lloc que tens marcat?

-Vull parlar amb l'Alcalde i dir-li que tinc fam,
que la gàbia és petita, jo necessite espai
els guàrdies que la veuen la volen atacar,
la fera es defensa, no la deixen parlar.

Com són molts i ella és sola, no pot i me l'estoven.
I emprenyats per la feina, a la gàbia me la tornen.

Per ordre de l'alcalde es fa saber tothom
que la fera ferotge ja no ens traurà la son
i gràcies a la força no ha passat res de nou,
tot és normal i "maco" i el poble resta en pau.

